

അനുരാഗം

പി. വി. കുഞ്ഞഹമ്മദ് കോയ II B. Com.

മാനന്തിലോളങ്ങൾ,.....മേഘങ്ങൾ
മഴവിൽ തോണി തുഴഞ്ഞു !
സായാഹ്നവേളയിലാരോ
സന്ധ്യാനദിയിൽ നീന്തിക്കളിച്ചു.

ആകാശഗംഗയിൽ പുത്തുല്പസിക്കും
ആമ്പൽപൂക്കളീ താരങ്ങൾ !
നീലരാവിന്റെ ഗാനഘോഷത്തിൽ
നിയംപുവിൻ രാഗം പാകുന്നു.

പ്രഭാതരശ്മി തൻ ക്ഷേത്രനടയിൽ
പ്രസാദവുമായൊരു കസുമം വിടർന്നു !
തേന്തും ഗാനവും പാടിവന്നൊരു
തേനീച്ച പുവിനെ വാരിപുണർന്നു !!

അ പ ര ധ

എം. രാമചന്ദ്രൻ II B. 5

അതിവേഗമാവേർപാടോടിയെത്തുന്നു, കഷ്ട-
 മതിലപ്രതീക്ഷിതമെല്ലാതം തകരുന്നു !
 ആയിരമനുഭൂതിയലയ്ക്കും സ്മരണയിൽ
 ലാടൽതൻ കൊടുങ്കാറ്റാത്താഞ്ഞുവീശിടുന്നു.
 ആക്കൊടുങ്കാറ്റിൽ, തോണിയാഴിയിൽപോലെനോക്ക
 പൊൽക്കിനാവുകളയ്യോ ചാഞ്ചാടിക്കളിയുന്നു.

ആനന്ദസുഗന്ധികളാവിദ്യാലയനാൾകൾ
 ഞാനതിൻലഹരിയിലാമഗ്നനായേൻചിരം.
 അജ്ഞനമെഴുതിയ രണ്ടുകണ്ണുകൾഞാനാ-
 മംബുജത്തിനെച്ചുറ്റിപ്പറക്കും നേരത്തെല്ലാം
 ആശകൾ, ആകാശത്തിൽ കോട്ടകൾപണിതിട്ടു
 ഹാ ശവകുടീരങ്ങളാമവയെന്നാരോർത്തു !

ആരിതിലപരാധി, ഞാനല്ലെൻ യുവതപമാ-
 ണോരകിൻകൂട്ടാളിയോകസ്മൃതിക്കാരൻ രാഗം ?

അപഭംഗംവന്ന
 രശ്മിയായ്,
 ശ്രുതിഭംഗംവന്ന
 രാഗമായ്,
 ഗ്രീഷ്മത്തിലെ
 കാർമേഘമായ്,
 ഞാനണഞ്ഞപ്പോൾ
 ഒരു നീപ്പോളപോലെ
 നിന്റെ ഏദയം
 എന്റെ ദുഃഖങ്ങളെ
 പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു.
 നിന്റെ മുറുകിനിന്ന
 തന്ത്രികളിൽ
 എന്റെ ഗാനങ്ങൾ
 അനുരണനങ്ങളുണ്ടാക്കി.
 ഒടുവിൽ—
 പാതയിലെ കരിയിലകൾ
 ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റിൽ
 മേലോട്ടുയന്നു്
 തങ്ങൾക്കുനഷ്ടപ്പെട്ട
 ചില്ലുകൾതേടുന്നതുപോലെ,
 വൃഥാ,
 ഞാനുമേതോ
 മോഹത്തിന്റെ ചുഴലിക്കാറ്റിൽ
 ഒരു കരിയിലയായ്
 മേലോട്ടുയന്നു.
 നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളെതേടി.
 വീണ്ടും,
 ഈ ഗ്രീഷ്മസ്വപ്നങ്ങളുടെ ചാരം
 അന്തരീക്ഷത്തിൽ
 പാറി നടക്കുമ്പോൾ
 ഏതോ അപസ്വപരം
 നിന്റെ വീണാ തന്ത്രികളിൽ
 പൊടുന്നനെ തെട്ടിയുണരുമ്പോൾ
 ഓക്കുക;
 ഒരു കരിയിലകൂടി
 നഷ്ടപ്പെട്ട ചില്ലുകൾതേടി
 പറന്നകനുവെന്നു്.

മാറ്റം

ഉസ്മാൻ, മാറഞ്ചേരി

II B. S

മോഹങ്ങളൊക്കെയും വീണ്ടെടുത്തു
 മോഹനസപ്തം തകർന്നിട്ടു.
 നട്ടുവളർത്തിയ പുഷ്പങ്ങൾ
 പരരയുണങ്ങിക്കരിഞ്ഞുപോയി.-
 താരകൾ പണ്ടുവിടർന്നിരുന്നതു
 തളിരുകൾ പണ്ടു വിരിഞ്ഞിരുന്നതു.
 ആരോമൽ സപ്തങ്ങൾപെയ്തുതാനും
 ആരാമത്തണലിലിരുന്നിരുന്നതു.

ഇന്നോ നിരാശതൻ ഘോരസർപ്പം
 കണ്ണുചുവപ്പിച്ചു നിന്നിട്ടു.
 എല്ലാവെളിച്ചവും കെട്ടടങ്ങി
 എല്ലാചലനവും നിന്നുപോയി.
 പൊട്ടിനറുങ്ങിവിപഞ്ചി, രാഗം
 മുറിയ തന്ത്രികളുറുപ്പോയി !
 അന്തരാത്മാവിലിരുട്ടുകേറി
 ചിന്തയിൽ തേളുകൾ ചേർന്നിഴഞ്ഞു.
 ആരാമമല്ലിന്നൊന്നന്തരംഗം
 ഘോരഭൂമിയിൽ സമുദ്രമത്രേ.

പ്രമോദം

ശശികുമാർ പി

II B. Sc., (Chemistry)

അന്നപുലർകാലവെട്ടം പരന്നപ്പോൾ
അത്തിമരച്ചോട്ടിൽ ഞാനിരുന്നു
എൻപ്രേമഭാവത്തിന്നാത്മീയഗീതങ്ങൾ
പൈങ്കുളിർ കാരനിലലിഞ്ഞൊഴുകി

എൻമോഹവാടിയിൽ നിൻമൗനഭാവങ്ങൾ
എണ്ണമില്ലാസ പണ്ണസൂനങ്ങളായ്
ലോലംതുടിയ്ക്ക യായോരോനിമിഷവും
നീലാംബരത്തിലെ താരകൾപോൽ

എന്നുള്ളിൽ പ്രേമത്തിൻദീപംകൊള്ളത്തുവാൻ
വന്നെത്തുകില്ലേ നീ വെണ്ണിലാവേ.
ആത്മാവിലാനന്ദ നിർവൃതിതുകവാൻ
തുമനഹാസവുമായ് വരില്ലേ ?

ചെന്തളിർമുണ്ടിലെ പുഞ്ചിരിമായുമ്പോൾ
എൻമനംവാടിക്കരിഞ്ഞിടുന്നു
എന്നന്നരാഗത്തെ സാക്ഷാൽ കരിച്ചീടി
ലന്നൊന്നൊത്രയോ ധന്യനായി.

“THOSE WERE THE DAYS”

P. UBAID, I B. A. (English)

When I was a happy monkey,
When he was a happy monkey,
Who was my mythical ancestor,
Who was everyone's mythical ancestor,

Some liberty I had,
Some rights I had,
Some pleasure I had,
Some leisure he had,

When I lost my long tail,
When he lost his long tail,
When God angrily removed my tail,
When I happily avoided my tail,

Caught me a life of suffering,
Sought I for a joyous suffering,

Then started the splitting of atom,
Then happened the discovery of neutron,

I jumped into the modern century,
Man bombed in this trembling century.

Total misery life became,
Total machine man became,

Mansions were nightmares to hovels,
Man's nightmare was intelligence,

Could I get my ancient tail,
Could I get my beautiful tail,
Could I get my pleasant tail,
Would I go to my old palace.